

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613211728
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4613211728.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľky: M. N., J.. XX.XX.XXXX, G. O.. Z. XXXX/A, XXX XX Y., občan SR proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava 26, IČO: 35 807 598, o žalobe na zrušenie Rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013 takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, pod sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podanou žalobou podanou na súd dňa 3.12.2013 proti odporcovi domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013.

Žalobu zdôvodnila tým, že v uvedenom konaní bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bola zaviazaná žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 1.785,87 eur, zmenkový úrok 0,25% denne zo sumy 1.785,87 eur od 17.3.2013, úrok 6% ročne zo sumy 1.785,87 eur od 2.5.2013, nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 428,06 eur.

S poukazom na konanie, ktoré predchádzalo žalobou napadnutému rozsudku a na obsah samotného rozsudku a jeho odôvodnenie, bola nútená podať predmetnú žalobu.

V predmetnom rozhodcovskom konaní podala súdu opakovane svoje vyjadrenie listami zo dňa 17.6.2013, 16.7.2013, 21.10.2013, opakovane namietala konanie pred rozhodcovským súdom a zároveň opakovane vo vyjadreniach dala na vedomie rozhodcovskému súdu, že v prípade ďalšieho konania pred týmto súdom, toto podľa jej názoru by odporovalo zákonu pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. V rozhodcovskom konaní neboli žiadnym spôsobom zohľadnené platby, ktoré odporcovi poukázala pred aj počas konania pred rozhodcovským súdom. Ako účastník konania poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy, nebola si vedomá uzavretia žiadnej rozhodcovskej zmluvy. Má za to, že uvedeným postupom v konaní pred rozhodcovským súdom bola v predmetnom konaní porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a navyše rozhodcovskou zmluvou zahrnutou v podmienkach na poskytnutie úveru boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu

práv spotrebiteľa. Nemala ani len vedomosť o uzavretí rozhodcovskej zmluvy alebo doložky, nemala ani vedomosť o podpísaní zmenky a ani nemala vedomosť o podpísaní zmluvy k vyplneniu zmenky, podpísala iba doklady, ktoré od nej požadovala zástupkyňa odporcu. V podstate nevie, aké doklady popisala s poukazom na tom, že v inom konaní sa žalobca domáhal zápisu záložného práva k jej bytu u Okresného úradu, katastrálny odbor, kde rovnako nemala vedomosť o aké doklady ide. Správe katastra Topoľčany dala na vedomie, že nemá vedomosť o tom, že by komukoľvek udelila plnomocenstvo na zastupovanie jej osoby, a nemá vedomosť ani o tom, že mala vo vzťahu k spol. Pohotovosť, s.r.o. vystupovať ako záložca resp. mala založiť na zabezpečenie záväzku svoj byt. So subjektom K. - združenie občianskoprávnej pomoci nikdy nejednala, plnú moc im neudelila. Jednala iba so zástupcom odporcu pani H.. Absolútne neplatné sú všetky právne úkony, ktoré boli na základe udeleného plnomocenstva realizované pred prísl. katastrálnym odborom v zmysle §-u 37 ods.1 OZ Podklady od p. H. overila a podpísala výlučne z toho dôvodu, že overenie jej podpisov a podpísanie dokladov, ktoré jej boli predložené k podpisu bolo podmienkou poskytnutia pôžičky. Konanie bolo vedené aj pred Krajským súdom v Nitre sp.zn. 23Sp/49/2013-13, kde súd zamietol odvolanie proti odmietnutiu vykonania zápisu záložného práva v katastri nehnuteľnosti. Úver od odporcu žiadala na súkromné účely, pričom z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, podľa vyjadrenia žalobcu, mala zrejme úver žiadať asi na podnikanie. Ona je dôchodkyňa, má vážne zdravotné problémy a je nelogické, aby pôžičku žiadala na iný účel než pre osobnú potrebu. Konanie zo strany odporcu vo vzťahu k nej ako k spotrebiteľovi, považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi v snahe zabezpečenia ani nie tak pohľadávok z istiny poskytnutých pôžičiek ale najmä svojich neprimeraných sankcií a úrokov. Z podkladov predložených odporcom je zjavné, že všetky písomnosti spisované a podpisované v súvislosti s predmetným úverom boli realizované na tlačivách predložených uvedenou spoločnosťou a bez jej možnosti zasahovať do ich obsahu s podmienkou, že rozhodcovská zmluva je jednou z podmienok na to, aby bol úver poskytnutý t.j. jej podpis ako klienta bol vynútený. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom-odporcom vopred pripravený, ona ako spotrebiteľ si nebola vedomá všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie, nemala vedomosť o tom, že nejakú rozhodcovskú zmluvu podpisuje, nevedela o zmenke ani o zmluve o vyplnení zmenky veriteľom. Dojednané sankcie za neplnenie zmluvnej povinnosti vo výške ako je zjavné z predložených dokladov v podobe úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty resp. zmenkového denného úroku z omeškania je nielen v rozpore s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa, ale pre rozpor s dobrými mravmi je aj v príkrom rozpore so zásadou ekvity. Zjavný nepomer vidí v tom, že pôvodne si vzala pôžičku v sume niekoľko sto eur a teraz odporcu sa domáha od jej osoby úhrady vo výške niekoľko tisíc euro. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom vedú k tomu, že voči jej osobe ako spotrebiteľovi začatím konania bola odopretá ochrana, ktorú poskytujú ustanovenia §52 a nasl. OZ a smernica 93/13/EHS. Výšku príslušenstva požadovanú odporcom považuje za neprimeranú k výške úveru, ktorý jej bol poskytnutý. Rozhodcovský súd sa žiadnym spôsobom s jej námietkami nezaoberal a vychádzal iba z tvrdení navrhovateľa.

V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 27.2.2014 odporca navrhol žalobu zamietnuť a uviedol, že sa nestotožňuje vo všeobecnosti s názormi navrhovateľky Preskúmanie veci z hmotnoprávnej stránky v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku je vzhľadom na právnu úpravu vylúčené. Účelom takéhoto konania je súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejedanie a rozhodnutie vo veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III.US 335/2010 a NSČR sp.zn.33Cdo/2675/2007. Odporca je toho názoru, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu nedošlo k porušeniu všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Aplikácia spomínaných právnych predpisov nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom nie je vzťahom spotrebiteľským. Navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásila, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel povolania, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Skutočnosť, na čo konkrétne bol poskytnutý úver aj využitý je pre nich nepodstatná informácia. Navrhovateľka vyhlásila, že sa oboznámila s obsahom zmluvy a zmluvnej dokumentácie, ktorá so zmlouvou súvisí a že informácie, ktoré poskytla sú pravdivé. Zároveň odporca riadne oboznámil navrhovateľku aj s výškou poplatku za poskytnutie úveru, teda navrhovateľka musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Odporca sa nestotožňuje s názorom navrhovateľky, že rozhodcovská zmluva nebola dohodnutá platne, keď si dohodli nevýhradnú rozhodcovskú doložku, na základe ktorej mala navrhovateľka možnosť riešiť spor buď pred stálym rozhodcovským súdom, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, teda uzatvorením tejto rozhodcovskej doložky sa nevzdala práva na súdnu ochranu a rozhodcovská doložka v sebe obsahuje alternatívu. Rozhodcovská zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom, preto

je odporca toho názoru, že predmetná rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve nie je v rozpore s §53 ods.4 písm. r) OZ ani so smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993. Je zrejme, že z uvedeného ustanovenia nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale iba ho obmedziť. Podľa slovenského práva prejednanie spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní v zásade nie je zakázané. Platnosť právneho úkonu navyiac treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky bola priznaná Rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2.3.2011 sp.zn. 12Cmo/13/2010, prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola v podobe odmietnutia prieskumu rozhodcovských rozsudkov potvrdená o.i. aj Rozsudkom NSČR zo dňa 30.10.2009 sp.zn.33Cdo/2675/2007, aj rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 1.3.2011, sp.zn. 19Co/481/2010a poukázal aj na ďalšie rozhodnutia NS ČR. Použitie rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských vzťahoch nie je zakázané ani z pohľadu komunitárneho práva. V danom prípade má rozhodcovské konanie plne oporu v zákone o rozhodcovskom konaní, ktorý arbitrabilitu spotrebiteľských sporov nevyklučuje a ani nezakazuje a podľa dôvodovej správy výslovne podporuje. Záver o prípustnosti rozhodcovského konania vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere, ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Prípustnosť rozhodcovského konania o spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných ba orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľky o neprimerane vysokých úrokoch z omeškania, navrhovateľka podpísaním zmluvy o úvere vyjadrila súhlas so zmluvnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. úrok má sankčný charakter a dlžníkovi sa účtuje len v prípade, že poruší zmluvné podmienky, čiže nespĺní svoju povinnosť dohodnutú v zmluve. Navrhovateľka svoju povinnosť nespĺnila. Dohodnutá výška úrokov 0,25% denne nie je neprimeraná a nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, vzhľadom aj na skutočnosť, že odporca poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru, vzhľadom na podmienky, za ktorých odporca poskytol úver navrhovateľke a s ohľadom na ďalšie obchodné riziko odporcu. Odporca poukazuje na skutočnosť, že ani zo zákona, ani z iných právnych predpisov nie je možné odvodiť pre obchodné záväzkové vzťahy obmedzenie výšky úrokovej sadzby, ktorú si môžu zmluvné strany dohodnúť. Poukázal na rozhodnutia NS SR č.k. 1Obdo34/2004 zo dňa 21.12.2004, 2Obdo26/2004 zo dňa 22.9.2005, 2Obdo28/2004 zo dňa 22.9.2005. Taktiež poukázal na judikát Vrchného súdu v Prahe sp.zn.12Cmo/95/2005, ktoré citované rozhodnutie uvádza, že u nebankových subjektov nie je možné obvyklú výšku úrokov odvodzovať z výšky úrokov požadovaných bankami. Dlžníkmi týchto úverov sú najmä osoby, ktoré by úver u bežných bankových subjektov ani nedostali, z týchto dôvodov je logickým záverom to, že s ohľadom na neporovnateľné vyššie podnikateľské riziko je právne akceptovateľné aj vyššie úročenie. Dohodnutý úrok z omeškania je sankciu a postihuje dlžníka, ak tento poruší svoje povinnosti vyplývajúce mu z dohodnutej zmluvy. Nemôže sa na dobré mravy odvolávať ten, kto ich ako prvý svojim konaním porušil. Súd pri takejto aplikácii moderačného práva vlastne nabádal dlžníka neplniť svoj záväzok, keďže ten by vedel, že sankcie za neplnenie dohodnutého záväzku budú zmiernené či anulované súdom. Takéto konanie by viedlo k oslabovaniu postavenia veriteľa a j nemožnosti uplatnenia princípu zmluvnej slobody (voľnosti) veriteľom pri uzatvorení zmluvy o úvere v časti dohodnutia sankčného postihu pri porušení zmluvnej povinnosti dlžníka.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, hoci mal doručenie riadne vykázané, neospravedlnil sa a preto súd podľa §-u 101 ods.2OSP prejednal vec v jeho neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že nevedela čo podpisuje, keď jedla so zamestnankyňou odporcu. Ona jej dávala rýchlo podpisovať veľa papierov. Ona hovorila, že sa veľmi ponáhľa, len aby to rýchlo podpísala. Peniaze brala od odporcu na prerábku kuchyne jej nebohej mamičky, ktorá po tom, ako sa toto všetko začalo diať, zomrela, dostala srdcový kolaps. Ona nikdy nepodnikala ani nemala živnosť, bola opatrovatelkou svojej mamy, otca aj sestry, všetkých doopatrovala. Kedysi, keď bola mladšia, tak pracovala ako predavačka v obchode, potom mala deti, potom tieto mali deti, teda jej vnukov a ona žila so starými rodičmi, takže väčšinou opatrovala svoju rodinu. Ona sa rozviedla, pretože manžel pil a 25 rokov žije sama. Poberá iba starobný dôchodok 200 eur, 122 eur platí nájom a Sipo, elektrina, kupuje si veľa liekov, má nábeh na cukrovku, má choré srdce, ladviny. Berie lieky na srdce, za jedny lieky sa dopláca aj 15 eur. Jej predkladala zamestnankyňa odporcu papiere tak, že videla iba koniec, iba spodnú časť asi 2 cm a to podpisovala, vôbec nevedela o tom, že na zmluve o úvere je krížikom

vyznačené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania, ona je dôchodkyňa aj bola v tom čase, keď brala úver, nikdy nepodnikala a nepotrebovala peniaze za účelom povolania. To tam zrejme vyznačila tá pani, ktorá s ňou uzatvárala predmetnú zmluvu. Nechápe to, že čo aký krížik tam je vyznačený, čo to znamená. Jej tá pani povedala, že keď jej povedala, že čo to všetko podpisuje, že ona sa ponáhľa a že to si všetko doma prečíta. Ona splácala úver, ale keď zomrela mamička, ona poberala tiež dôchodok, tak sa to dalo splácať, ale potom už nebolo z čoho. Oni doma spomínali, že keby vedeli, čo obnáša táto pôžička, a že ako sa to ďalej vyvíja, tak mamička, keď to počula, tak dostala zrazu infarkt. Ľudia rozprávali, že toto, teda odporca je podvodná organizácia a matka si to nejako dala do súvislosti s nimi a dostala infarkt. Matka mala mať 90 rokov predtým ako zomrela. Myslí, že boli tri tie papiere, ktoré mala podpísať. Bolo jej to aj nápadné, prečo jej to dala tá pani tak rýchlo podpisovať, že kde sa ponáhľa. Podpisovali tie papiere u nej v kancelárii, kam ju pozvala. Ona vedela od ľudí, že tam má tá pani kanceláriu v Y. v centre mesta, bola sa tam pýtať na úver, ona jej nechala svoju vizitku a telefónne číslo, aby jej zavolala ešte. Ona jej nevolala a ona zavolala jej, aby prišla, že má iba trochu času, aby rýchlo prišla, aby to stihla, tak ona sa ponáhľala a potom podpísala v rýchlosti všetko, čo jej ona predložila. Ona jej odovzdala peniaze a odišla, ona že sa ponáhľala, mala pred ňou svoje tašky, že rýchlo, rýchlo. Ona, keď prišla, tak jej dala svoj občiansky preukaz, ona si dopísala údaje z neho do zmluvy, a potom už jej dala iba podpísať papiere rýchlo. Ona nevie čo je zmenka, v živote takýto doklad nevidela, ani nevie, že jej dala podpisovať tá pani nejakú zmenku. Taktiež nevidela, že by podpisovala nejakú rozhodcovskú zmluvu, nevie ani na čo by sa táto podpisovala. Táto pani zamestnankyňa odporcu jej k papierom, ktoré podpisovala nič nehovorila, ani nevysvetľovala, iba stále hovorila, že sa veľmi ponáhľa a keď chce peniaze, tak to má rýchlo podpísať. Nemá prehľad o tom, koľko zaplatila odporcovi na úvere. Najskôr, kým mamička zomrela, sa platili splátky okolo 60 eur a keď zomrela, tak ona im posielala po 5 euro, niekedy aj 10 eur, ako mala. Nevie presne, koľko im zaplatila spolu. Ona bola vtedy často v nemocnici 8 aj 10 dní, chodila aj do kancelárie, ktorú má v Y. Pohotovosť s.r.o. platiť, aj šekmi platila, ona ani nevedela, ako sa presne volajú, volala ich, že Pohoda. Jej raz tá pani, s ktorou podpisovala papiere, prišla, že keď to nebude platiť, tak jej dajú byt do exekúcie. Myslí, že mohla zaplatiť tak okolo 500 eur spolu.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 5C/125/2014-87 zo dňa 27.8.2014 tak, že:

Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, pod sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013.

Navrhovateľke náhradu u trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25Co/826/2014-123 zo dňa 24.6.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka na pojednávaní po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa uviedla, si nepamätá, že by k úverovej zmluve existoval nejaký dodatok alebo že by dostala od odporcu nejaký dodatok k zmluve. Ona dostala iba uznesenie KS v Nitre. Ja keď uzatvárala zmluvu, tak tá pani, čo ju s ňou uzatvárala, volala sa D., sa stále ponáhľala, iba jej hovorila, aby rýchlo podpísala a nevie si spomenúť jej priezvisko. Jej mamička, ktorá je už teraz mŕtva chcela, aby zobrala pôžičku na prerábku kuchyne, 120l chladničku a sporák sa kupoval. Mohla sa volať H.. Ona bývala v tom vchode, kde jej syn. Ona ju poznala iba z vchodu, kde býval jej syn a ona dávala ľuďom pôžičky. Bola známa tým, že bolo treba rýchlo rýchlo podpisovať, že sa ponáhľala. Po nahliadnutí na Dodatok k zmluve o úvere navrhovateľka uviedla, že pokiaľ ide o dodatok k zmluve o úvere, toto nie je jej podpis na tomto dodatku, ona sa podpisuje tak, že koniec priezviska nedoťahuje, sú tam len také vlnovky, ukázala súdu podpis na občianskom preukaze. Jej D. H., ktorá s ňou uzatvárala zmluvu aj hovorila, že treba podpísať dodatok k zmluve o úvere, že to je výhodnejšie. Keď sa pýtala, že prečo, ona povedala, že potom jej to hneď schvália, pričom ona brala peniaze na prerábku kuchyne. Ona bola proti tomu, povedala D., že nechce žiaden podvod, že chce peniaze pre seba, lebo matka prepísala byt darovacou zmluvou za to, že ju doopatruje a chcela prerobiť kuchyňu, lebo tam padali dvierka z kuchyne. Ona ju dlho presviedčala, že to je výhodnejšie, keď to dajú na nejakú výpočtovú techniku, že vtedy sa úver ľahšie schváli. Ona si ani nepamätá, že by podpisovala nejaký dodatok. Ona začala vypisovať zmluvu, hovorila jej pritom, že treba tam dať výpočtovú techniku, stále tvrdila svoje, to dlho trvalo, ona jej oponovala, asi 4krát jej to tak povedala. Ona o žiadnom dodatku

nevie, iba toto si pamätá ako jej hovorila o tej výpočtovej technike. Že to tam musí tvrdiť, a že to nie je na prerábku bytu.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, ospravedlnil sa, preto súd podľa §-u 101 ods.2 OSP prejednal vec v jeho neprítomnosti, prihladol pritom na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu vypočutím navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom spisu rozhodcovského súdu s p. zn. SR 06515/13, vyjadrením odporcu, Dodatkom k zmluve o úvere zo dňa 22.6.2011 a zistil:

Predmetom konania je Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013 v konaní pred rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, ktorým bolo žalovanému: M. N., J. XX.X.XXXX uložené zaplatiť žalobcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. istinu vo výške 1.785,87 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1.785,87eur od 17.3.2013 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1.785,87eur od 2.5.2013 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 428,06 eur, to všetko v mesačných splátkach vo výške 180 eur.

Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku na str. 3 vyplýva, že Stály rozhodcovský súd mal za to, že zmluvu o úvere, teda hlavný kauzálny vzťah nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože nejde o spotrebiteľský vzťah, keď žalovaná pri uzatváraní zmluvy vyhlásila, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ.

Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 29.11.2013, právoplatnosť nadobudol 9.12.2013.

Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2011 vyplýva, že bol poskytnutý M. N. úver v sume 700 eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 12-ich mesačných splátkach po 110eur, počnúc dňom 20.7.2011, za poplatok 620 eur, celková čiastka, ktorú mal dlžník vrátiť je 1.320 eur. Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania- vyznačené x, v zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba, RPMN, priemerná RPMN, výška, počet a termín splátok istiny, úrokov, a iných poplatkov.

Vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru veriteľ upravil viaceré sankcie, ktoré by dlžník mal uhradiť v prípade porušenia zmluvy.

V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v článku 13 je uvedená Dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej, na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmenkovú sumu mal vyplniť na zmenku remitent v deň, keď sa v zmysle bodu 4 podmienok stal celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradil štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradil len časti splátok, alebo neuhradil včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním je deň, kedy v zmysle bodu 4 týchto podmienok sa stal splatným celý dlh.

Odporca vyplnil dňa 26.4.2013 zmenku navrhovateľky v zmysle článku 13 Dohody o vyplnení zmenky na sumu 1.785,87eur s dátumom začiatku úročenia dňa 17.3.2013 a táto bola navrhovateľke predložená na zaplataenie dňa 2.5.2013. Zmenka obsahuje nasledovné údaje: Označenie, že sa jedná o zmenku, Číslo zmluvy: XXXXXXXXXX Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa -navrhovateľky (v tomto konaní) Miesto vystavenia: v N., Dátum vystavenia: 22.6.2011, zmenková suma: 1.785,87 Eur, Vyhlásenie vystaviteľa: "Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zmenkový úrok 0,25 % denne od 17.3.2013 Splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia".

Zmenková suma 1.785,87 eur pozostáva z istiny vo výške 1.200 eur, poplatku za zasielanie upomienok vo výške 48eur, zmluvnej pokuty vo výške 312eur, trov mediačného konania vo výške 225,87eur,

zmenkového úroku vo výške 0,025% denne zo sumy 1.785,87eur od 17.3.2013 do zaplataenia a zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 1.785,87eur od 2.5.2013 do zaplataenia Splatnosť celého dlhu nastala v deň, ktorý bol doplnený do neúplnej zmenky ako dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy.

Podľa Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 22.6.2011 sa zmluvné strany v čl. II mali dohodnúť, že 1. všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22.6.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálem rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (99/1963Zb OSP)

2. pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu na rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad a lebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pre podaním žaloby na všeobecnom súde nebola podaná žaloba na rozhodcovský súd v o veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Všetky spory, ktoré mali vzniknúť z predmetnej zmluvy o úvere mali byť teda riešené pred príslušným súdom v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní, pričom výber z dvoch alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Podľa rozhodcovskej zmluvy akékoľvek spory budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom, uvedených v rozhodcovskej zmluve, pričom výber súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Na výzvu rozhodcovského súdu navrhovateľka dňa 19.6.2013 zaslala žalobnú odpoveď -oznámenie, v ktorej uviedla, že popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, nakoľko uvedeným by bola v predmetnom konaní porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a navyše rozhodcovskou zmluvou zahrnutou v podmienkach na poskytnutie úveru boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy ma ochranu práv spotrebiteľa. V predmetnom konaní sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Obsah rozhodcovskej doložky resp. rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom - poskytovateľom úveru vopred pripravený, ona ako spotrebiteľ si nebola vedomá všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Dojednanie sankcie za neplnenie zmluvnej povinnosti vo výške, ako je zrejmé z preložených dokladov v podobe úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty je nielen v rozpore s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa, ale pre rozpor s dobrými mravmi aj so zásadou ekvity. Dojednanie úroku z omeškania VPPU ako i v zmluve bolo už vložené bez možnosti ovplyvnenia ako i vyjedania tejto výšky spotrebiteľom. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom vedú vo svojich dôsledkoch k tomu, že jej osobe ako spotrebiteľovi začatím konania bola odopretá ochrana, ktorú poskytujú ustanovenia §52 a násl. Občianskeho zákonníka. A tiež smernica 93/13/EHS. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy k predmetnej spotrebiteľskej zmluve, dojednané úroky a sankčné úroky čo do ich výšky sú neprímeranou podmienkou, ako spotrebiteľ ňou nie je viazaná a táto je v rozpore s prísl. ustanoveniami najmä §53 a násl. OZ a smernicou 93/13/EHS.Výšku príslušenstva požadovanú žalobcom považuje za neprímeranú k výške úveru, ktorý jej bol poskytnutý, namieta konanie pred rozhodcovským súdom, dlh bude splácať po 10 eur mesačne, je chorá, dôchodkyňa, navrhuje ukončenie sporu príp. aj mediáciou alebo uzavretím mimosúdnej dohody.

Z Dodatku k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2011 vyplýva, že navrhovateľka mal podpísať vyhlásenie, že veriteľom poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700 eur použije na nákup výpočtovej techniky za účelom výkonu povolania.

Podľa §-u 40 ods.1,2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41ods.1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods.1,2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä

poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a)- má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- i)- umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

k)- požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
r)- vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa §-u 3 Občianskeho zákonníka (OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. (čl. 6 ods.1., smernice Rady 93/13/EHS)

Právne úkony osôb, ktoré nespĺňajú náležitosti upravené v § 34, 35 a 37 v zmysle § 39 OZ, spôsobia absolútnu neplatnosť takýchto právnych úkonov a to bez ohľadu na skutočnosť, či o tom účastníci právneho úkonu vedeli.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 Občianskeho zákonníka ods. 1,2,3, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Prítom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa § 37 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe doplneného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba navrhovateľky je dôvodná.

Navrhovateľka sa včas podanou žalobou domáhala zrušenia Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, pod sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013, a to z dôvodu, že ona ako účastník konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy a má zato, že v predmetnom konaní bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

V danej veci súd podľa §-u 40 a nasl. zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní na základe žaloby navrhovateľky preskúmal predmetný rozhodcovský rozsudok ako i predmetnú úverovú zmluvu a rozhodcovskú zmluvu a zmenku.

Pohľadávka priznaná rozhodcovským súdom má základ v spotrebiteľskom úvere, ktorý veriteľ (tu odporca) poskytol v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžník (tu navrhovateľka) mala úver prijať ako fyzická osoba nepodnikateľ. Túto skutočnosť súd zistil výsluchom navrhovateľky, ktorá predmetný úver brala od odporcu na prerábku kuchyne matky, navrhovateľka bola v tom čase na starobnom dôchodku, nikdy nepodnikala ani nemala živnosť, bola opatrovatelkou svojej matky, otca aj sestry. Predtým pracovala ako predavačka v obchode. Vzhľadom na uvedenú povahu účastníkov bol ich právny vzťah spotrebiteľskou zmluvou, na právne posúdenie ktorej sa prednostne aplikujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 Občianskeho zákonníka). Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. (§ 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení.

Odporca až v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa tvrdil, že existuje Dodatok k zmluve o úvere, z ktorého má byť zrejmé, že navrhovateľke bol poskytnutý úver na účel povolania, pričom tento dodatok k odvolaniu nedoložil, urobil tak až na druhú výzvu súdu.

Ak súd posudzuje platnosť právneho úkonu, jeho účinky a pod., zásadný význam má vyriešenie základnej otázky, či vôbec došlo k právnomu úkonu. Ak zo skutkových okolností nemožno usúdiť na právny úkon, potom nemožno uvažovať ani o dôsledkoch takéhoto úkonu, ktoré inak objektívne právo s takým úkonom pravidelne spája. Právny úkon je určený prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle a vznikom, zmenou alebo zánikom práv a povinností. Ak právny úkon nie je urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne s možným predmetom plnenia, je absolútne neplatný.

Dodatok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2011, na základe ktorého malo byť dohodnuté, že veriteľom poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700eur použije navrhovateľka na nákup výpočtovej techniky za účelom výkonu povolania, je v danej veci absolútne neplatným právnym úkonom. Pre existenciu právneho úkonu t.j. pre posúdenie, či ide o právny úkon, musí byť jednota vôle a jej prejavu. Tieto dve zložky sa musia vyskytovať v konkrétnom prejave, prípadne simultánne. Existencia vôle sa musí skúmať vždy konkrétne, pričom východiskom sú objektívne okolnosti, za ktorých došlo k prejavu vôle. Skúmanie platnosti prejavu vôle je predpokladom pre záver o platnosti právneho úkonu. Ak prejav vôle nespĺňa predpísané náležitosti, právny úkon nemôže byť platný. Kde niet prejavu vôle, niet ani právneho úkonu. Podľa názoru súdu v danom prípade existuje reálny rozpor medzi vôľou navrhovateľky a prejavom jej vôle (podpisom dodatku k zmluve o úvere). Pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v predmetnom dodatku k zmluve o úvere, z vyjadrenia navrhovateľky vyplýva, že tento dodatok nečítala a nemá ani vedomosť o tom, že by takýto dodatok podpisovala, a že by ho od odporcu obdržala.

Navrhovateľka podpisovala doklady spojené s poskytnutím úveru tak, ako jej ich predkladala zamestnankyňa odporcu, ktorá navrhovateľke nič nevysvetľovala, stále iba hovorila, že sa ponáhľa, a že nech si navrhovateľka všetko prečíta doma. Prejav vôle navrhovateľky- spotrebiteľky a jej vôľa musia byť vo vzájomnom súlade. Postup pracovníčky odporcu, ktorá nechala podpísať navrhovateľku predmetný dodatok bez toho, či táto vedela, čo podpisuje, je jedným z prípadov nekalej praxe. Z uvedených dôvodov súd považuje Dodatok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2011 za neplatný právny úkon, a tým preto nedošlo ani k účinkom, ktoré boli predmetným dodatkom sledované, tento právny úkon je absolútne neplatný v zmysle §-u 39 OZ.

Súd vyzýval odporcu aj na zabezpečenia svedkyne - jeho pracovníčky D. H. na pojednávaní, avšak odporca na výzvy súdu nereagoval a to napriek poučeniu podľa §-u 120 ods.2, 4 OSP a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o predmetnú Zmluvu o úvere zo dňa 22.6.2011, z úradnej činnosti sú súdu známe zmluvy uvedeného veriteľa (v počte niekoľkých desiatok) a takmer v každej takejto zmluve uzatváranéj v

danom období (2008-2011) je pri dlžníkovi, ktorý nie je podnikateľ, uvedený účel na výkon povolania alebo zamestnania. Pritom v iných konaniach (najmä v exekučnom konaní) boli mnohé tieto zmluvy už právoplatnými rozhodnutiami súdu označené za zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto má súd dôvodné pochybnosti o skutočnom účele poskytnutia úveru. Keďže pri pochybnostiach o obsahu zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, súd musel dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol v danom prípade poskytnutý na výkon povolania, zaťažuje toho, kto takúto skutočnosť tvrdí. Keďže účel vyznačený v zmluve („na výkon povolania“) súdu preukázaný nebol, súd vychádza z toho, že uvedený úver bol poskytnutý na súkromné účely (teda na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania, podnikania). V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť - resp. nie je len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon podnikania, zamestnania a lebo povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má.

Ustanovením o spotrebiteľských zmluvách je aj § 54 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a zmluvných dojednaní bolo zistené, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo, a to z nasledovných dôvodov. Predmetom zmluvy o úvere bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru dlžníkovi. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. je podnikateľom, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, teda pri uzatváraní zmluvy odporca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a ako veriteľ zo zmluvy mal preto pri jej uzatváraní postavenie dodávateľa (či už podľa Občianskeho zákonníka alebo podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy).

Ochrana práva spotrebiteľa spočíva okrem iných aj v tom, že má právo byť informovaný o obsahu uzavieranej spotrebiteľskej zmluvy, čo v danom prípade odporca prostredníctvom svojej zamestnankyne neurobil.

Pokiaľ ide o navrhovateľku: M. N. , ktorá je dlžníkom zo zmluvy o úvere, je nepochybné, že zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti resp. inej podnikateľskej činnosti alebo výkonu povolania. Definíciu spotrebiteľa upravuje Občiansky zákonník, ktorý je predpisom všeobecným (lex generalis) a aj zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k všeobecnej úprave predpisom špeciálnym (lex specialis). Úprava normami spotrebiteľského práva nevykazuje znaky kompaktnosti, uzavretosti a ucelenosti - čiže stavu, v ktorom by mala byť celkom vylúčená použiteľnosť všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v OZ s poukazom na konkrétnu úpravu niektorého inštitútu v inom zákone - o spotrebiteľských úveroch. Nad princíp uprednostnenia predpisu špeciálneho pred predpisom všeobecným tu totiž zmysel úpravy kladie princíp subsidiarity, teda potreby podporného použitia celej všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv alebo prípadne i len jej fragmentov tam, kde osobitná úprava problém nerieši vôbec, nečiní tak úplne alebo z určitého dôvodu na posudzovaný problém nedopadá, avšak zároveň je celkom nesporné, či aspoň uspokojivo nevyvrátené, že tu inak ide o spotrebiteľský vzťah. Spotrebiteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2). Spotrebiteľom podľa OZ (§ 52 ods. 3) pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z celkového formátu zmluvy (tlačiva) vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám, pričom ide o zmluvy (vrátane úverových podmienok), ktoré boli vopred veriteľom pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania (§ 53 ods. 1, 2, 3 OZ). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda typizovanou, štandardnou zmluvou - uzatvára sa vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemá možnosť zmeniť. Nebol zistený dôvod, pre ktorý by sa zákon o spotrebiteľských úveroch na zmluvu nevzťahoval (§ 1 ods. 2), bol úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy za spotrebiteľský úver.

Na spotrebiteľské vzťahy, o ktorý ide aj v prípade vzťahu medzi účastníkmi konania, sa aplikujú spotrebiteľské právne normy, preto sa vždy použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a v jeho prospech a to bez ohľadu na to, podľa akých zákonov bola spotrebiteľská zmluva uzavretá a bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod. Právne normy upravujúce spotrebiteľské právne vzťahy sú pritom kogentnými právnymi normami, ktoré teda nie je možné zmeniť dohodou zmluvných strán a ani inak. Znenia spotrebiteľských právnych noriem sú všeobecne známe a veriteľ ako dodávateľ, ktorý v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov podniká a má teda, na rozdiel od spotrebiteľa, vyššiu úroveň informovanosti, by mal uzatvárať také zmluvy, aby podmienky v nich boli v súlade s ustanoveniami spotrebiteľského práva a nie v rozpore s ním a nemal by sa snažiť ich obísť cez rôzne zmluvné dojednania upravené v rámci ťažko čitateľných a neprehľadných podmienok zahrnutých v zmluvných dojednaniach, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť nijako ovplyvniť, prípadne cez iné právne inštitúty (napr. zmenu), ktorými sa v konečnom dôsledku spotrebiteľ vzdáva svojich práv alebo si inak zhoršuje svoje postavenie, čo spotrebiteľské právo vylučuje. Nároky, ktoré vychádzajú z neprijateľných podmienok obchádzajúcich právne normy spotrebiteľského práva, nemožno ani vymáhať v rámci exekúcie, pretože takýto výkon práva by bol v rozpore s dobrými mravmi.

Dobré mravy sú zákonu neodporujúce mimoprávne spoločenské normy správania sa akceptované v danom čase v rámci určitej spoločenskej skupiny, ktoré zodpovedajú požiadavke spravodlivého, teda vyváženého usporiadania vzájomných práv a povinností účastníkov spoločenských vzťahov, ktoré takéto normy správania upravujú. V zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Táto zákonná definícia je vytvorená na účely ochrany spotrebiteľa, ako je však zrejme z jej znenia, zodpovedá aj všeobecnému chápaniu dobrých mravov resp. konania proti nim.

Smernica Rady (Európskej únie) č. 93/13/EHS z 5.4.1993 považuje riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní za ustanovenie neprimerané, pričom zákaz neprimeranosti je tu treba chápať tak, že podnikateľ ako druhá zmluvná strana spotrebiteľskej zmluvy nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie - dané logicky tým, že spotrebiteľ nie je fakticky schopný presadiť akékoľvek zmeny formulárových zmluvných podmienok a že u úverových zmlúv, spotrebiteľ koná pod tlakom finančnej tiesne - k získaniu nefair výhody. Súd pritom nepochybuje o tom, že takouto výhodou je prenesenie sporu zo sústavy nezávislých súdov k rozhodcovi, s ktorým podnikateľ dlhodobo spolupracuje, poskytuje mu zdroj príjmu, v konaní nie je nutné nariaďovať pojednávanie, sú vylúčené opravné prostriedky atď. Súd preto dospel k záveru, že v spotrebiteľských zmluvách sú rozhodcovské doložky zakázané, čo vyplýva aj z toho, že je neprípustné, aby sa spotrebiteľ vzdával v spotrebiteľskej zmluve svojich práv, čo v prípade rozhodcovskej doložky resp. zmluvy znamená dokonca práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom.

Rozhodcovská zmluva zo dňa 22.6.2011, z ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť spor účastníkov, znemožňuje voľbu spotrebiteľa -v tomto konaní navrhovateľky dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak podá žalobu dodávateľ- v tomto konaní odporca. Ak aj rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú zmluvu je treba preto vykladať tak, že neodporuje ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) OZ iba vtedy, ak práva uplatňuje ako oprávnený spotrebiteľ, čo nie je tento prípad, pretože v predmetom konaní na základe rozhodcovskej zmluvy uplatňoval práva dodávateľ, ktorý podal návrh na začatie rozhodcovského konania. Ďalej je nepochybné, že rozhodcovskú zmluvu si navrhovateľka: Anna Svitková osobitne nevyjedнала, bola veriteľom vopred pripravená a dlžník ju nemal možnosť ako zmeniť, alebo ovplyvniť jej obsah (mohol zmluvu len ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam). Len veľmi ťažko pritom možno predpokladať, že si dlžník bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednatie rozhodcovskej zmluvy nesie. Rozhodcovská zmluva je v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa aj z dôvodu miesta rozhodcovského konania, nakoľko v prípade riešenia sporu by bol miestne príslušný súd, v ktorého obvode je bydlisko spotrebiteľa, čo neplatí v prípade rozhodcovského konania.

Rozhodcovskú zmluvu súd posúdil vzhľadom na všetky uvedené dôvody za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Podstatné pritom ďalej je, že v rozhodnutí C-168/05, Mostaza Claro Európsky súdny dvor vyložil, že rozhodcovský nález v spore zo spotrebiteľskej zmluvy nie je treba zrušiť spôsobom predpokladaným národným právom pre zrušenie rozhodcovského nálezu (rozsudku), ale súd má kedykoľvek prihliadať na neplatnosť takého rozhodcovského nálezu. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná preto, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením. Rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je rozhodcovský rozsudok, teda vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky - neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy.

Ak súd posudzuje platnosť právneho úkonu, jeho účinky a pod., kľúčový význam má vyriešenie základnej otázky, či vôbec došlo k právnemu úkonu. Ak zo skutkových okolností nemožno usúdiť na právny úkon, potom nemožno uvažovať ani o dôsledkoch takéhoto úkonu, ktoré inak objektívne právo s takým úkonom pravidelne spája. Právny úkon je určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle a vznikom, zmenou alebo zánikom práv a povinností. Ak právny úkon nie je urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne s možným predmetom plnenia, je absolútne neplatný.

Rozhodcovská zmluva zo dňa 22.6.2011, na základe ktorej bola dohodnutá právomoc rozhodcovského súdu, je v danej veci absolútne neplatným právnym úkonom. Pre existenciu právneho úkonu t.j. pre posúdenie, či ide o právny úkon, musí byť jednota vôle a jej prejavu. Tieto dve zložky sa musia vyskytovať v konkrétnom prejave, prípadne simultánne. Existencia vôle sa musí skúmať vždy konkrétne, pričom východiskom sú objektívne okolnosti za ktorých došlo k prejavu vôle. Skúmanie platnosti prejavu vôle je predpokladom pre záver o platnosti právneho úkonu. Ak prejav vôle nespĺňa predpísané náležitosti, právny úkon nemôže byť platný. Kde niet prejavu vôle, niet ani právneho úkonu. Podľa názoru súdu v danom prípade existuje reálny rozpor medzi vôľou navrhovateľky a prejavom jej vôle (podpisom rozhodcovskej zmluvy). Pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v rozhodcovskej zmluve, z vyjadrenia navrhovateľky vyplýva, že túto zmluvu nečítala a nemá ani vedomosť o tom, čo vlastne rozhodcovská zmluva znamená, aký má význam resp. následky pre jej osobu.

Navrhovateľka podpisovala doklady spojené s poskytnutím úveru tak, ako jej ich predkladala zamestnankyňa odporcu, ktorá navrhovateľke nič nevysvetľovala, stále iba hovorila, že sa ponáhľa, a že nech si navrhovateľka všetko prečíta doma. Prejav vôle navrhovateľky - spotrebiteľky a jej vôľa musia byť vo vzájomnom súlade. Postup pracovníčky odporcu, ktorá nechala podpísať navrhovateľku predmetnú rozhodcovskú zmluvu bez toho, či táto vedela, čo podpisuje, je jedným z prípadov nekalej praxe. Z uvedených dôvodov Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 22.6.2011 súd považuje za neplatný právny úkon, a tým preto nedošlo ani k účinkom, ktoré boli predmetnou rozhodcovskou zmluvou sledované, rozhodcovská zmluva nie je spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu, tento právny úkon je absolútne neplatný v zmysle §-u 39 OZ.

Zmluva o úvere zo dňa 22.6.2011 neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle §-u 9 ods.2 písm. i), j), k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentuje ročná úroková sadzba, RPMN, priemerná hodnota RPM, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto v súlade s §9 citovaného zákona sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto vyplýva, že odporca mal nárok na vrátenie úveru vo výške 700 eur a nie 1.320eur. Preto nemohla byť ani uvedená nesprávna dlžná suma na zmenke vo výške 1.785,87 eur.

Taktiež, pokiaľ ide o úverové zmluvné dojednania vzhľadom na formu a spôsob, akými sú úverové zmluvné dojednania odporcu písané, je odôvodnená obava, že spotrebiteľ - navrhovateľka ani nemala možnosť si ich vôbec riadne prečítať a dôsledne sa s nimi oboznámiť a teda aj pochopiť ich význam a následky. Zmluvné dojednania sú písané veľmi drobným písmom a sú značne neprehľadné, spotrebiteľ nemá možnosť hneď zhodnotiť obsah a význam týchto článkov.

Predmetná Zmluva o úvere obsahuje aj ďalšie neprimerané podmienky - dojednania o zmluvných sankciách (zmluvných pokutách). Tieto dojednania neboli dohodnuté individuálne v úverovej zmluve, ale sú súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré sú na predtlačenej tlačive, sú všeobecne koncipované pre veľký počet dlžníkov (spotrebiteľov) a teda nie sú individuálne dojednané a je nepochybné, že navrhovateľka nemala možnosť ich zmeniť, pričom sú v jej neprospech. Takto dojednané zmluvné pokuty sú pre bežného spotrebiteľa len ťažko zistiteľné, keďže nevyplývajú priamo zo zmluvy, ale sú obsiahnuté iba v ťažko prehľadných zmluvných dojednaniach, s ktorými sa pri podpise zmluvy spotrebiteľ

nemá možnosť dôsledne oboznámiť. Súd je tiež toho názoru, že zmluvné pokuty za omeškanie so splnením toho istého záväzku a súčasne úrok z omeškania predstavujú pre spotrebiteľa neprimerane vysokú sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, najmä ak je popri nich spotrebiteľ povinný zaplatiť aj ďalšiu zákonnú sankciu (úrok z omeškania). Zmluvné dojednania o zmluvných pokutách sú vzhľadom na uvedené neprimeranými podmienkami spotrebiteľskej zmluvy.

Pokiaľ ide o zmenku, právny inštitút zmenky je založený na prísnej formálnosti zmenkových vzťahov, avšak táto formálnosť samotná by nemala vychyľovať práva zo zmenkového vzťahu v prospech jednej zo zúčastnených strán. Zmenkový dlžník a zmenkový veriteľ sú formálne v právne rovnocennom postavení, avšak faktická situácia môže byť odlišná. Keďže zmenka bola vystavená navrhovateľkou v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, súd preskúmal zmluvné podmienky a dospel k záveru, že v uvedenej zmluve sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky v časti vypĺňacieho práva zmenky a preto bez platnej dohody o vypĺňacom práve nemôže byť platná zmenka. Zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu, pričom podľa záverov rozsudku ESD sp.zn. C-419/2011 zo dňa 14.3.2013, ak sa aj jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, teda jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za podmienku, ktorá je v zmysle čl.2 písm. a) v spojení s ustanovením prílohy ods.1 písm. e) smernice 93/13EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25% denne. Sadzba zmenkového úroku 0,25% denne predstavuje ročne 91,25%, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. v rozhodcovskom konaní predložil a vlastnú zmenku, ktorá obsahuje nasledovné údaje:

Označenie, že sa jedná o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXXX Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa -navrhovateľky (v tomto konaní) Miesto vystavenia: v N., Dátum vystavenia: 22.6.2011, zmenková suma: 1.785,87 Eur, Vyhlásenie vystaviteľa: "Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zmenkový úrok 0,25 % denne od 17.3.2013 Splatné: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia".

Podľa čl. I § 75 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina písaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú Podľa čl. I § 48 ods. 1 bodu 2 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, majiteľ zmenky môže postihom žiadať šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti.

Podľa § 33 od. 1 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenka môže byť vystavená: na nahliadnutie na určitý čas po nahliadnutí na určitý čas po dátume vystavenia; na určitý čas.

Podľa ods. 2 cit. zák., zmenky s inou dobou splatnosti ako je vyššie uvedené alebo so splatnosťou postupnou sú neplatné.

Podľa § 34 ods. 1 cit. zák., zmenka na videnie je zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Súd preskúmal aj zmenku z pohľadu jej splatnosti, pričom dospel k záveru, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu jej neurčitosti. Neurčitý údaj splatnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu "zaplatím za túto zmenku pri predložení", je uvedená splatnosť na nahliadnutie a z údaju "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia" je uvedená splatnosť na určitý čas. Súd nemohol považovať tento údaj za predĺženie lehoty v zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, keďže tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. Ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj mal správne znieť "na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia". V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1 Obdo 59/2010 zo dňa 26.01.2011, ktorý jednoznačne skonštatoval, že ak sú v zmenke uvedené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do dvoch rokov od vystavenia), spôsobuje to jej neplatnosť, a to s poukazom na ust. 33 ods. 2 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľka bola zaviazaná zaplatiť istinu 1.785,87 eur. Z Rozhodcovského rozsudku však nevyplýva, aká časť istiny úveru predstavuje nesplatený úver (skutočne poskytnuté peňažné prostriedky) a aká úrok.

Navrhovateľka bola rozhodcovským rozsudkom zaviazaná nahradiť odporcovi trovy rozhodcovského konania. Aj v tejto časti je rozhodcovský rozsudok v rozpore s dobrými mravmi. V rozsudku sa konštatuje, že náhrada trov konania bola odporcovi priznaná ako úspešnému účastníkovi. Na úspech odporcu v rozhodcovskom konaní však s poukazom na výsledky preskúmania rozhodcovského rozsudku, keď bolo zistené, že je v rozpore so zákonom, nemožno prihliadať.

Súd s poukazom na všetky hore uvedené dôvody rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a s poukazom na ustanovenia §-u 40 a nasl. zák.č. 244/2002 Z.z. preto zrušil Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, pod sp. zn. SR 06515/13 zo dňa 20.11.2013.

Rozhodol tak podľa §-u 40 ods.1 písm. c), g) a písm. j) z dôvodu, že navrhovateľka ako účastník rozhodcovského konania poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy a bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, keď súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienku spotrebiteľskej zmluvy a taktiež z dôvodu, ako je to vyššie uvedené, že nebola platne uzavretá, súd zistil rozpor predmetného rozhodcovského rozsudku so zákonom, pretože rozhodcovský rozsudok zaväzuje navrhovateľku na plnenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom aj samotné rozhodcovské konanie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nároky, ktoré boli priznané predmetným rozhodcovským rozsudkom vychádzajú z neprijateľných podmienok obchádzajúcich právne normy spotrebiteľského práva. Na rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku je potrebné aplikovať § 53 ods. 5 OZ, z ktorého vyplýva, že rozhodcovská doložka resp. zmluva ako neprijateľná podmienka je neplatná, a preto na základe takejto rozhodcovskej zmluvy (doložky) rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania a vydať predmetný rozsudok.

Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 OSP a navrhovateľke, ktorá bol v konaní úspešná, nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko jej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Odporcu súd podľa §-u 1 ods.2 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a položky 3 c) Sadzobníka súdnych poplatkov zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh v sume v sume 331,50 eur, nakoľko navrhovateľka je v tomto konaní oslobodená od súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Topoľčany, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.